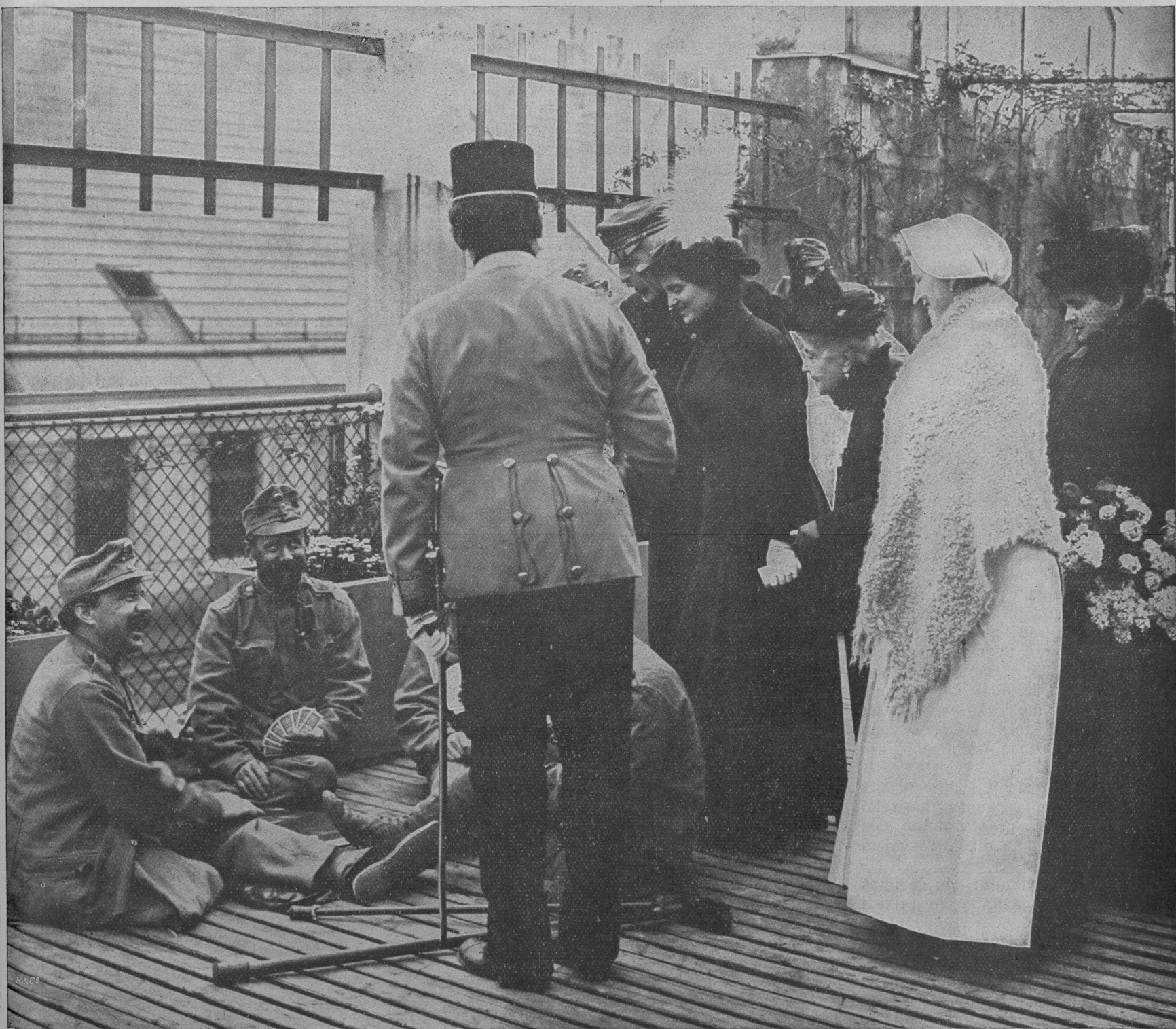

TEDENSKA SLIKE

Štev. 31.

V LJUBLJANI, v sredo 18. avgusta 1915.

Leto II.

Nadvojvodinja prestolonaslednica Zita v spremstvu nadvojvode Karla Štefana (poleg nje na desni v uniformi mornariškega častnika) pri obisku težko ranjenih in že ozdravelih vojakov na dan Svojega godu.

Naši topničarji na Goriškem pri nabijanju topa.

G. W. Appleton :

30. nadaljevanje.

Žrtev zarote.

Roman.

„Kaj nisi poslala pome?“ sem odvrnil še vedno v zadregi.

„Prav gotovo ne; in jako nespodobno je, da se priplaziš nepozvan v mojo spalnico. Kaj je pač mislila Hefziba, da te je pustila tu sem? Kje pa je sploh?“

„Tukaj, milostljiva gospodična,“ je zaklicala stara coprnica in je stala nenadoma kakor strahotna prikazen poleg mene.

„Kaj naj pomenja to?“ je zmerjala teta dalje. „Zdravnik vam je vendar ukazal, da me ne sme nihče pod nikakim pogojem motiti, če bi spala, vkljub temu pa ste dopustili, da je prišel moj nečak tu sem ter da celo stika po mojih medicinskih steklenicah — rada bi le vedela, čemu — ter mi kratki prepotrebni mir, ko sem vam vendar izrečno naročila, da ne sme nikoli več v mojo hišo. Vprašam še enkrat: kaj naj pomenja to?“

„To pomenja,“ je odgovorila Hefziba ponižno, „da je bil gospod močnejši kot jaz. Prav lepo sem ga prosila, naj vas nikari ne moti. Saj sem mu povedala, da je zdravnik prepeval ter da bo že videl, kaj se zgodi. Ampak potisnil me je kar v stran ter je rekel, da bo storil, kar se njemu zljubi; in tako si je izsilil dohod k vam.“

Pogleda, ki me je ž njim ošinila teta, ko je dvignila svojo suho roko ter pokazala ž njo proti vratom, tega pogleda ne pozabim nikoli v svojem življenju.

„Pojdi,“ je viknila; „in če imaš v sebi še iskrico časti, se ne prikaži nikdar več!“

Te besede so izpremenile mahoma vse moje sočutje v besno jezo. Ne da bi odvrnil le besedico, sem se okrenil in sem ostavil sobo. Tuja ženska, ki mi je poprej odprla vrata v hišo, je stala sedaj spodaj na stopnicah in mi je izročila molče klobuk in plašč. Potem me je vedla k hišnim vratom, katera je zaloputnila za menoj. Ves začuden sem stal zopet na cesti. Skrivnost je bila temnejša kot kdaj prej.

Kaj naj pomeni vse to? Kdo je bil poslal sla v Richmond? In s kakšnim slabim namenom? Brezdvomno je tičala za tem kaka zvijača ali prevara, ki si je pa takrat še nisem mogel razlagati. Polastila se me je nova tesnoba. Da se je pletlo nekaj proti meni, o tem sem bil prepričan. Pretilo mi je novo zlo. Ali kakšno je to zlo in v kakšni zvezi je moja teta ž njim? Vse je bilo tako čudno, vznemirljivo, tajinstveno. Ali je bila Marcelina podoba v zrcalu morda vendarle zmota? Na vsak način sem bil docela uverjen, da se mi je pokazalo v zrcalu človeško lice, ki je potem izginilo za zastorom, ko sem pogledal tja; kako in kam, tega si nisem mogel razlagati. Razumtega sem slišal tudi šumenje svilnate ženske obleke. Ko sem razmišljal o tem, se mi je nakrat zjasnilo v glavi. Ali nima morda Marcelina dvojnika, — baronica Eisenova — tu vmes svoje roke? Mogoče so se moji sovražniki polastili hiše moje tete? Ali — kar je še hujše — morda je celo ona ž

njimi v zvezi proti meni?

Čudno, da me te misli niso stršile, nego mi celo prepodile mojo bojazen in so me navdale z novim upanjem. Tako sem imel vsaj trdna tla pod nogami, na katera sem mogel zidati dalje. Boriti se mi ni bilo treba več z neznanim zlobnim demonom. Baronica e imela pripravljene zame nove naklepe in vedel sem vsaj, s kom imam biti boj. Kdo ima dobiti to novo igro, to se že kmalu pokaže.

S to zavestjo v srcu sem prišel še dokaj dobre volje domov. Povedal nisem niti besedice o svojem posetu v Putneyu, kajti kaliti nisem hotel veselja na predvečer svoje svatbe in ne zasenčiti lepih nad.

Ležal sem onega večera dolgo čuječ v svoji postelji in sem poslušal bučanje nevihte. Ko sem se pa zjutraj zbudil, so živahni solnčni žarki zlatili mojo spalnico. Nebo je bilo prekrasno modro, tupatam so plavale posamezne snežnobeke ovčice. Veter je docela utihnil. Vsa narava je bila mirna in tiha. Zdelo se je, kakor da mi pošilja jutranji zrak svoj blagoslov. Koliko, oh, koliko mi je obetalo to jutro, moje poročno jutro! Proč s težkimi sinočnjimi skrbmi! Katera moč sveta bi mi mogla odtrgati čašo veselja, ki jo imam že vso napolnjeno prav pri ustih? Ni je take moči! In zasmejal sem se samo v mislih na to.

Bili smo vsi popolnoma srečni onega zlatega jutra. Marcela je prepevala po hiši kakor vesela tička, in Lucy od same sreče ni vedela, kaj bi in kako bi. Mortimer je prišel precej zgodaj, in bili smo resnično prav vesela družba.

Skromni zajutrek smo povžili kar mimogrede. Marcela je prišla iz svoje sobe v svetlosivi potni obleki in s klobučkom pomaknjenim na uho ter z rdečim peresom za trakom, vprašat me, ali mi je tako všeč. Odgovoril sem ji s poljubi. Tudi druga dekleta so prišla kmalu, in Mortimer, ki naj bi bil drug, je pogledal na uro ter dejal:

„Četrť na dvanajst! Čas je, srečni ženin, da pohitimo pred oltar!“

Sklenili smo, da pojdeva z Mortimerjem peš v cerkev, ker je bila itak oddaljena samo par korakov od našega stanovanja.

Naša kavalerija na laški meji.

Dame pa naj bi nama sledile primerno oddaljeno v vozu, ki je stal že pred vratmi. Vsa slovesnost naj bi se vršila kolikor možno priprosto in brez formalnosti, kakor zahtevajo okolnosti.

Pred cerkvijo sva že opazila precejšnje število radovednežev; nekateri so hodili semintja, drugi pa so šli celo v cerkev. Nisem se brigal za to, ker sem baš Morti-

nekdo na ramo. Ozrl sem se, in pred menoj je stal policaj.

„Vi ste pač doktor Williams, gospod?“ je vprašal.

Poznal sem dobro moža, zato sem se mu nasmehnil in sem odgovoril:

„Seveda sem jaz doktor Williams. Kaj pa želite od mene, dragi moj?“

„Nič drugega, gospod,“ je odvrnil,

Cesarjeva 85-letnica.

Dne 18. avgusta t. l. dopolni naš cesar svoje 85. leto. Še nikoli niso avstrijski narodi s tolikim ponosom praznovali tega dne, kakor ga bodo letos, sredi svetovne vojne. Na jugu, severu in zahodu divjajo krvavi boji s sovražniki Avstro-Ogrske, na kopnem, na morju in v ozračju se vrši

K obletnici vojne in k 85-letnici rojstnega dne Njega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I.:

(Zgoraj) Lani v Sarajevu ustreljena prestolonaslednik Franc Ferdinand in vojvodinja Zofija Hohenberg. (Spodaj) Novi prestolonaslednik nadvojvoda Karl Franc Jožef in nadvojvodinja Cita. (V sredi) Cesar Franc Jožef I.

merju živahno razkladal svoje doživljaje prejšnjega dne ter sem mu tudi dejal, da se bojim zopet kake nove nesreče. Prosil sem ga, naj bo v času moje odsotnosti posebno previden, da ne doživimo kakega neljubega presenečenja. Med temi pogovori sva dospela do cerkvenih stopnic. Postala sva za trenotek, da izpregovoriva pred vhom še par besed. In takrat mi je potrkal

ampak, kakor mi žal — zapreti vas moram.“ „Zapreti?“ sem vzkliknil. „Sveta nebesa! Zakaj pa?“

„Zaradi umora vaše tete, Marije Donaldsonove iz Putneya.“

(Dalje prihodnjič.)

borba, kakršne še ni videl svet, za obstoj naše države in za prestol Habsburgovcev; Srbi, Črnogorci, Rusi, Lahi, Francozi in Angleži žrtvujejo milijarde in milijonske armade v pogin naše države. Toda že je preteklo leto dni vojne, a Avstro-Ogrska je slavno zmagovita na vseh bojiščih in sovražniki so pobiti povsod, na suhem in na morju. Že je skoraj vsa Galicija zopet v naši posesti

in Rusi beže brez oddiha preko poljske meje na domača tla; Przemisl, Lvov, Ivangorod in Varšava pomenjajo za avstrijsko armado novo slavo, veličastne zmage nepozabnega spomina; Bosna in Hercegovina sta nedotaknjeni, in Lahi si že tri mesece brez uspeha razbijajo svoje glave ob junaški soški fronti. Naša vojna mornarica je v Adrijanskem morju z nečuvveno hrabrimi čini pomladila svojo slavo, ki si jo je priborila l. 1866 v dneh nesmrtnega Tegetthoffa ter je proti francoski in laški vojni mornarici dosegla zmage, ki zbuja po svetu strmenje in občudovanje. Res je, da so tudi naše izgube na bojiščih tekom dolge vojne postale znatne, toda izgube sovražnikov so ogromne, usodne. Velikansko število ruskih, laških in srbskih vojni ujetnikov govori jasno, kako visoko stoji naša vojska nad vojskami vseh naših sovragov.

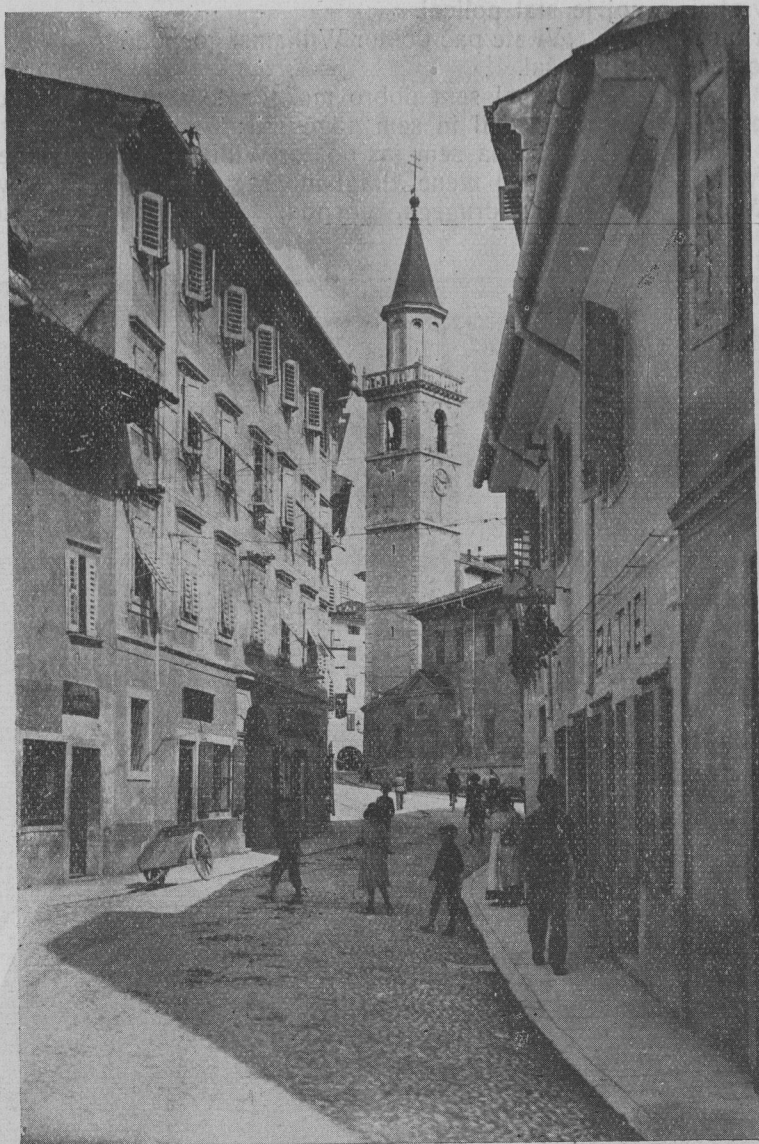
Lahko rečemo, da je bilo minolo leto vojne za Avstrijo ena sama brezkončna vrsta zmag in triumfov. In v tem ponosnem občutku in v tej srečni zavesti bomo letos praznovali 85. cesarjev rojstni dan. Ne bomo ga praznovali z veseljačenjem, nego v Njegovem duhu, resno, blagotvorno, vedno s hvaležno mislijo na našo skrajno požrtvovalno vojsko. Za ranjence ter za vdove in sirote junaško padlih naših vojakov se bode zbiralo po vsej državi tega dne, in nabiralo se bo tudi med Slovenci.

Slovenski polki so si s svojo priznano hrabrostjo na vseh bojiščih pridobili novih lovorik; na najbolj nevarnih točkah in v najhujših bojih so se Slovenci vedno in povsod izkazali stare junake. Kakor so pred stoletji zmagovito odbijali turške navale in reševali državo, pregnali Napoleonovo vojsko ter se v vojnah z Italijo odlikovali na čelu vse avstrijske vojske, prav tako so slovenske čete v Galiciji, na Poljskem, na Srbskem

ter na Goriškem in Gradlščanskem dokazali iznova, da

„hrast se omaje in hrib — zvestoba Slovencev ne gane“.

A tudi civilno slovensko prebivalstvo je tekom vojne z radostnimi žrtvami in vzorno disciplino iznova posvedočilo svoj jekleni patrijotizem. Vsa sumničenja o za-

Ulica v Gorici s stolno cerkvijo v ozadju, kamor padajo laške krogle.

nesljivosti našega naroda so se razkadila kakor grd dim, kadar popihne vetrec, in Slovenci obeh spolov in vseh slojev so se izkazali cesarju in državi zvest in hvaležen rod.

Ko bomo praznovali 85. rojstni dan našega heroičnega, od usode nezlomljivega cesarja, se bomo veselo zavedali, da vse naše velike žrtve tekom vojne ne ostanejo brez priznanja in brez koristi za kulturni in gmotni razvoj našega naroda. Načelo cesarjevo — enakopravnost vseh narodov se izvrši po zmagoslavni vojni po istem pravičnem merilu, s katerim se je med vojno zahtevala enaka dolžnost za vse narode. V tej srečni zavesti, kličemo:

Bog ohrani, Bog obvari nam cesarja, Avstrijo!

† Simon Rutar:

Iz Goriške in Gradlščanske.

(Dalje.)

Nazadnje prijezdita na neko pokopališče. Fant skoči v grob in potegne seboj tudi dekle za predpasnik. Ta se utrga, dekle pa zbeži v mrtvašnico, kjer jo brani nezakopan mrtvec pred fantom. Ko ta vidi, da je ves trud zastonj, reče ji: „Ako se hočeš domov vrniti, na cesto pej, na zvezde glej, in ne boš zgrešila pota“. Ona se povrne domov, — in sedaj spozna, da je dolgo ni bilo doma, ker je bilo v hiši vse drugače, in je ni nihče več poznal.

Tu in tam se še govori o turških vpadih v deželo, kakor pri „turškem Križi“ ob Soči pri Podselih, med Volčami in Kanalom, ali pa pri „Turškem klanecu“ v Trnovskem gozdu. Na obeh krajih so divjakom napravili tak vsprejem (pobili so jih z nagemiljenim kamenjem), da so jim pobrali vse veselje do vrnitve. Na Bukovem so se baje noge udirale turškemu konju, da niso mogli dalje.

Na zadnjem odrasleku Trnovskega gozda, na južni strani Čavna, poznajo se baje visoko nad morsk gladino veliki železni obroči v skalovji, kamor bi bili prednamci privezavali svoje ladje. Isto se pripoveduje o kraju „Pod ključem“ med Tolminom in Sv. Lucijo.

Povsod, kjer Slovenci prebivajo, od Triglava do morja, se še spominjajo rojenic in vil. Rojenice si mislijo kakor tri lepe, belooblečene sestre, ki pri rojstvu otrokove usode določijo. One stopijo k zibel in vsaka izreče svojo sodbo. Prvi dve prerokujeta večinoma srečno bodočnost, tretja pa, katera ima odločilno besedo, napove le prerada kaj hudega. V tem se vidi izražen pesimizem, ki se prikazuje v vsem bitji Jugoslovancov. Vile pa, katere tudi hrvatske in srbske narodne pesmi opevajo, so ljudem prijazne in jim dajejo dobre svete. One so nastale iz solčnih žarkov, prebivale so s početka v oblakih, pozneje pa so stopile v službo boga svetlobe in prišle na zemljo. One so nežne postave in breztelesne; zavite so v belo

Portal starega gradu v Gorici, na katerega padajo laške granate.

tančico, imajo svetle oči in zlate lase, v katerih je njih poglavitna moč skrita. Njih glas je ljubko zvoneč, njim cvete vedna mladost in obdaja jih neminljiva lepota. Šumljajoč studenec, senčnat log ali gozdnat gorski vrh, vse to je posvečeno vilam in stoji v njih posebnem varstvu. Vile ljubijo igro, ples in godbo, in kdor je le jedenkrat slišal njih petje, temu ni človeško petje nič več všeč. One zdravijo bolezni in znajo tudi mrliča obupati. Pesnikom in junakom so najbolj prijazne; zadnje varujejo v boji, kakor „Valkire“ nemške vojake. Kdor jih razžali, na tega streljajo s pušicami, katere vsakokrat smrtno zadenejo; srečen in zadovoljen pa je, komur so naklonjene.

Sploh je razširjena vera, da „mora“ rada tlači speče ljudi. „Mora“ so baje ljudje, katerim je takorekoč prirojeno, da po noči okrog blodijo in druge ljudi mučijo. Tako bitje se imenuje, če je mož, „vedomec“, če je pa žena, „veščica“; Furlani mu pravijo „chialchiut“ ali mora. Tudi imajo neko znamenje, po katerem se spozna pri rojstvu kakega otroka, ali je za to odrešen, ali ne. Da otroka pred tem rešijo, ga morajo dati skozi okno, ko ga h krstu neso. Drugi pravijo, da je treba sedem dni po rojstvu, po končanem sedmem tednu in dopolnjenem sedmem letu posebne molitve opraviti. Na Tolminskem pravijo, da se vedomci in vešče na križpotih zbirajo in se z gorečimi trskami tako bijejo, da roke, noge, ušesa in drugi udje odpadejo. Pred dnevom je zopet vse tiho. Mori se pripisuje skrajna hudobnost, ona izsesa novorojencem vso kri, tako da umrjejo; pa tudi odrasle ljudi hodijo po noči nadlegavati in jih tlačiti. Kdor se je hoče rešiti, mora zvečer, predno se v posteljo vleže, zapiti nož ali vilice v vrata spalne sobe od znotraj.

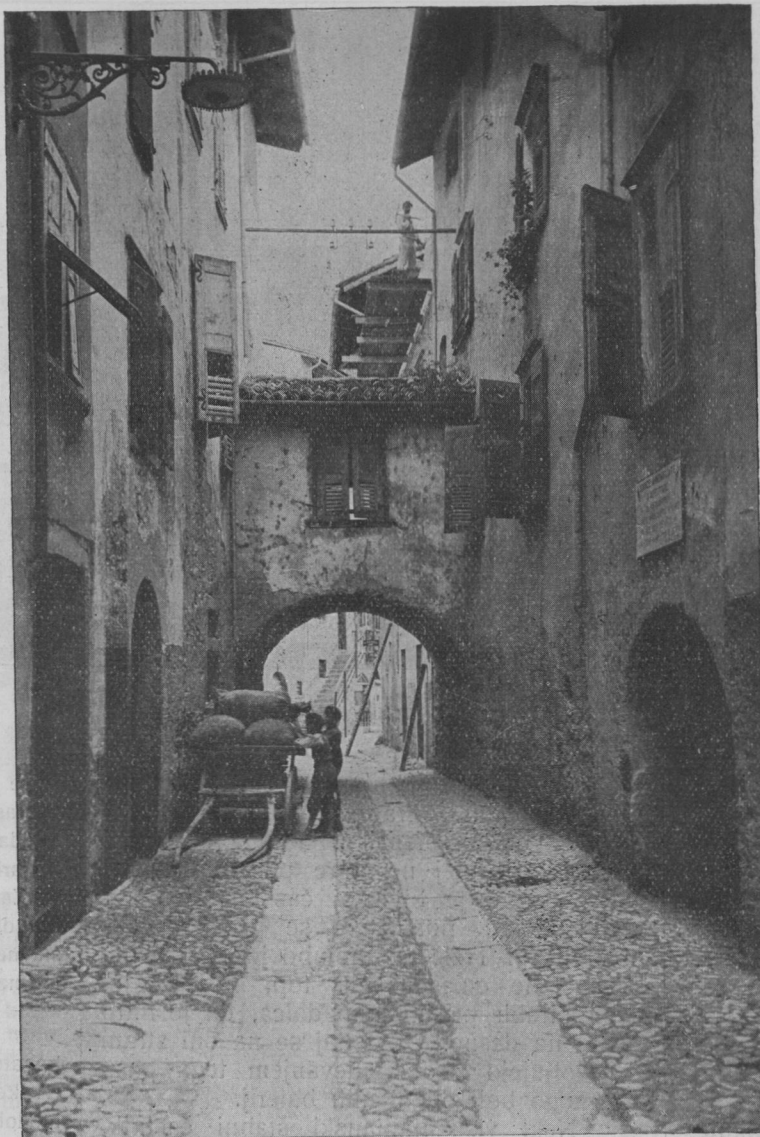
Vedomci so podobni občeslovanskim „volkodlakom“. Po tej veri spreminjajo se nekateri ljudje ob določenem času v volkove in kadar umrjejo ne morejo mirovati v grobu, nego hodijo nazaj kri sesati živim ljudem. Sledove o tej veri nahajamo med Tolminci že v srednjem veku. L. 1435. je bila umrla v Bolcu neka ženska, od katere so trdili, da hodi iz groba nazaj kri sesati. Razdraženo ljudstvo odkoplje njeno truplo in je s kolom prebode, potem pa zopet zagrebe. To je baje pomagalo, in živi so imeli mir pred volkodlakom.

(Konec prihodnjič.)

17. pešpolk - ponos kranjske dežele.

Kranjski deželni predsednik eks-celencia baron Schwarz je prejel naslednji dopis:

Pred letom dni sem imel čast in srečo, da sem vodil pred sovražnika slavni pešpolk viteza pl. Mildeja št. 17, ki se dopolnjuje s hrabrimi sinovi lepe dežele Kranjske, ki je izročena Vaši ekscelenci kot deželnemu šefu. Na lastne oči sem mogel opazovati, s kako občudovanja vredno smelostjo

Ulica v slovenskem Kobaridu ob Soči, sredi današnjega bojišča proli Lahom.

in žilavostjo se bore njegovi častniki in njegovi vrli vojaki.

Kot takratnemu poveljniku mi bodi dovoljeno, da danes, ob obletnici mobilizacije, podam Vaši ekscelenci zagotovilo, da more biti cela Avstrija, predvsem pa vojvodina Kranjska ponosna na svoje sinove, ki so v 240-letni tradiciji po sijajnih

zgledih svojih prednikov v 12-mesečni borbi s hrabrim sovražnikom v podedovani zvestobi do cesarja in države izvršili junaštva brez primere in pripomogli k sijajnim zmagam, ki so našo domovino rešile iz težke stiske.

Čast spominu vseh junakov, ki so padli na bojišču za to sveto nalogo!

Vaši ekscelenci preudani
Adolf baron Stillfried m. p.,
polkovnik.

Jedrzejów, dne 26. julija 1915.

Vojna z Lahi.

General pl. Borojevič — častni ljubljanski meščan.

Slavni, zmag bogati poveljnik primorske armade — general Svetozar pl. Borojevič de Bojna je bil v seji obč. sveta dne 6. t. m. na predlog župana dr. Ivana Tavčarja z velikim navdušenjem imenovan častnim meščanom ljubljanskim. Pred Borojevičem je izkazala Ljubljana to najvišjo čast, s katero razpolaga, le maršalu Radeckemu, admiralu Tegetthoffu in osvojitelju Bosne, generalu Filipoviču, torej trem slavnim zmagovalcem. General Svetozar Borojevič je četrti vojskovodja, ki je postal naš častni someščan.

Rojen je bil 1. dec. 1856 v Umetiču kot sin nadporočnika. Še kot deček se je posvetil vojaškemu poklicu. Udeležil se je bosanske okupacije ter se pri naskoku na Sarajevo tako odlikoval, da ga je cesar nagradil z zaslužnim križcem.

Komaj 31 let star je bil Borojevič že profesor vojne taktike, vojne zgodovine in uprave na dunajski Terezijanski akademiji. L. 1891—96. je načeloval kot major generalnim štabom 17., 19. in 27. peh. divizije; na to je prevzel bataljonsko poveljstvo našega 17. pešpolka. S slovenskimi fanti je rad govoril hrvaški. L. 1898. je postal šef

Tolmin ob Soči, kjer so se vršili z Lahi hudi boji.

generalnega štaba 8. armadnega zbora v Pragi, kjer je ostal 6 let. Nato je bil poveljnik hrvaškim četam v Petrovaradinu in od 1. 1908 kot podmaršal v Zagrebu. Od 1. 1812 je bil poveljujoči general slovaškega kora v Košicah, od 2. sept. 1914 pa poveljnik naše III. armade. S čudovito hrabrostjo in genijalnostjo je branil Karpate ter dosegel celo vrsto zmag nad Rusi. Ko se je začela vojna z Lahi, pa je prevzel težko, a nad vse častno nalogo, braniti Primorsko. Že 4 mesece kosi njegova vojska izdajalske Lahe; njegovi jugoslovanski in drugi polki izvršujejo čudeže junaštva, Lahi pa vzlic številni premoči ne morejo niti za ped naprej čez Sočo. Ta jugoslovanski vojskovodja ima že najvišje redove za svoje zmage, a zgodovina Jugoslovancev in vse armade ohrani njegovo ime med najslavnejšimi.

Vsi Slovenci so hvaležni temu vzor-generalu, Ljubljana pa je nanj ponosna ter ga je zabeležila v svojo zlato knjigo najbolj zaslužnih mož slovenske domovine.

Ob Soči.

Angel Fovčič piše z južnega bojišča: Nad 600 topovskih strelav je oddal Lah proti naši postojanki, pa nismo imeli nobene žrtve. Blizu nas je Sv. Gora. Tu sovražnik ne prodre; mi ga mirno pričakujemo. — Junaški Dalmatinci, ki se bore pod poveljstvom majorja Turudija, so bili že v 36 težkih bojih. Precej jih je padlo, tako so n. pr. od nekega voda ostali samo štirje, saj je na vsakega Dalmatinca prišlo 7 Lahov. Neka stotnija Dalmatincev je dobila naenkrat 3000 K za laške puške. Za vsako puško dobe 5 K.

V zadnjih dveh bojih ob Soči se cenijo izgube vojvode Aosta na 1500 častnikov. Sigurnost naše pehote karakterizira, da je od ranjenih ujetih častnikov 80 odst. ranjenih skozi pljuča in sicer od 2 do 3 krogel.

Ob Doberdobski planoti.

Na Primorskem se je 5. avg. ob robu Doberdobske planote po kratkem odmoru z novo močjo začel artiljerijski boj. Iz neke baterijske postojanke na visokem Krasu sem mogel dne 5. t. m. opazovati obstreljevanje precej natančno. Od opoldne do poznega večera so sovražni topovi le tam prenehali, kjer so jih naši prisilili k molku.

V zgodnjih popoldanskih urah je bila gora Sv. Mihaela cilj ljutega ognja. Istčasno se je obsipala s šrapneli in granatami nižava med razvalinsko višino pri Zagraju in kraj Doberdob. Po nekolikih salvah naših baterij se je obrnil ogenj novih baterij iz boka na črto od Monte dei sei Busi do gore Kosiča.

Sedaj se je obrnil naš ogenj proti pehotnim postojankam. Zaporedno so udarjale naše granate v črto pod gozdnim robom in naše zadetke je bilo s prostim očesom spoznati.

V večernih urah je bil pri Gradežu videti ogromni vodni steber. Po vsej priliki je ondi sovražni čoln zadel na lastno mino.

Iz precejšnje višine so naši sneli sovražnega letalca, ki je zakrivil nekaj lijakov na prostem Krasu. Eden letalcev se je hotel s skokom rešiti iz višine 300 metrov ter se je pri padcu do smrti razbil. Drugega so našli popolnoma zgorelega.

Razrušena cerkev na Poljskem.

Če tudi se italijanske čete, posebno njihovi častniki, hrabreje bore nego se v obče govori, se ofenzivnega duha italijanske mornarice doslej ne more posebno hvaliti. Proti Devinu je bil svoj čas náperjen torpedni napad, potem ko se je nekaj časa obstreljeval Tržič. V brambo je pri Devinu posegel le en sam naš top, ki je že po dveh strelah prisilil napadalca, da je hitro krenil na desno. Od tedaj se na oni strani zadovoljujejo z obstreljevanjem tega pasu iz mnogo bolj oddaljenih baterij.

Neki višji italijanski štabni častnik, ranjen v prsi, na roki, vratu in pljučih, ki so ga danes prinesli, je pripovedoval, da so ga ob napadu njegovi ljudje ranjenega pustili na cedilu dvajset korakov pred sovražno fronto, dasi jih je ponovno zaklical; le občudovanja vredni požrtvovalnosti našega sanitetnega moštva, ki ga je v dežju krogel ure daleč neslo, ima zahvaliti svojo rešitev. „Miracoloso“ (čudovito) imenuje na dopisnici, ki jo je poslal svojim domačim, ravnanje naših ljudi.

Steckenpferd-lilijinomlečno milo

prej ko slej neuprtno za racionalno oskrbo polti in lepote. Priznanostna pisma. Po 1 K povsod.

Minoli teden.

Boji z Lahi se z vedno enako ljutostjo nadaljujejo. Ob robu Doberdobske planote so napadle močne laške čete naše pozicije vzhodno Tržiča, pri Pevmi, Zagori in Plaveh. Artiljeristične priprave Lahov od Gorice do Sesljana so dosegle zadnje dni svoj višek. Z raznimi topovi najvišjega kalibra streljajo Lahi od zore do noči na Doberdobsko planoto in na „Monte dei sei Busi“. Tudi laški zračni napadi z ekrazitnimi bombami se ponavljajo, a brez uspehov. Ponočni laški naskoki nimajo več prejšnje sile, ker so laške čete že silno utrujene. Dne 6. avgusta so bili boji pri Zagraju in Zdravščini, a naši so Lahe povsod zavrnili. Lahi mobilizirajo nove letnike, ker so imeli tolike izgube, da jim zmanjkuje moštva. Tudi boji na koroški in tirolski fronti so zelo težki in sila vroči, a za Lahe se vsi napadi izjalovljajo. Junaštvo naše vojske je brez primere. Ogromna premoč Lahov ne le ne zmora naše vojske, nego je celo vsak dan iznova premagana. Slava jugoslovanskih in drugih polkov na primorskem bojišču ostane večna in ime generala Svetozara pl. Borojevića Slovencev in Hrvatov nezabno. — Rusi se še vedno umikajo. Armada nadvojvode Jožefa Ferdinanda je prekoračila dole-

nji Wieprz in pri Kocku na več mestih. Armada Woyrscheva je predrla na Zelhov in se združila z Mackensenovo armado, ki prodira od juga. Nemške čete so zasedle utrjeno Lomžo in prodrle do črte Stanislavov-Novominsk. Kovno je v nevarnosti, Novogeorgijevsk je že oblegan in Osovice se le še iztežka drže. Rуска armada se sicer povsod še upira, a se obenem naglo umika proti železniški progi Lukov-Brest-Litovsk-Vlodava. Rigo in Vilno Rusi izpraznjujejo. Rusi so že do malega premagani, in le vprašanje časa je, kako in kje se bodo mogli še ustavljati popolnega poraza. Zdaj pritiska ruska vlada na Srbe, naj bi pomagali Rusom od juga. A Srbi se branijo novih žrtev, zlasti ker se boje Bolgarov, ki zahtevajo, da se jim vrne vsa Makedonija. Tudi Grčija ne mara iti za Ruse po kostanj, Rumunija pa igra dvoumno ulogo, ki je nihče ne razume. Rusom noče pomagati,

to je že danes gotovo. — Boji na Francoskem in v Flandriji se nadaljujejo brez večjih dogodkov. V Dardanelah se vrši boj naprej. Angleži so izgubili križarko „Indijo“, Turki pa oklopnico „Barbarosa“. — Za cesarjev 85. rojstni dan bodo avstro-ogrske narodi upravičeno lahko ponosni na sijajne in preslavne čine in uspehe naše junaške armade in mornarice!

Zastonj in poštnine prosto dobite velik, bogato ilustriran cenik ur, verižic, prstanov itd. od tvrdke H. Suttner v Ljubljani 5. Pišite dopisnico in dobite ga takoj.

Govori se, da je za nakup varnih in priporočljivih srečk z zajamčenimi dobitki (do 630.000 kron) sedaj že radi tega najugodnejši čas, ker dobi vsak naročnik v srečnem slučaju 4000 frankov popolnoma zastonj. — Opozarjamo na današnji zadevni oglas „Srečkovnega zastopstva“ v Ljubljani.

Književnost.

Gustav Flaubert: „Gospa Bovaryjeva.“ Roman. Prevel Vlad. Levstik. Izdala in založila „Omladina“. Cena K 3-80 broš., K 4-80 vez. To francosko veledelo umetniškega naturalizma pomenja resnično obogatitev naše prevodne literature. Roman Eme Bovaryjeve je preveden v vse jezike sveta in zadnji čas je bil, da je preskrbel VI. Levstik v krasni slovenščini ta književni umotvor prve vrste tudi svojim rojakom. Roman bo pretresel in navdušil vsakogar in kdor uživa tudi ob mojsterski obliki tega večno mladega dela, bo imel podvojen užitek. Prevod je izvrsten, oblika knjige na višku modernega okusa. Tak svetovno slaven roman pač ne potrebuje priporočila, ker poznati ga mora vsak omikanec. Želimo le, da bi nam nova „Zbirka mojstrov“ prinesla še mnogo takih monumentalnih del v takem prevodu!

Franta Bohuslav: „Z propadla.“ Praha. Samozaložba. 1 K. Pravijo, da poje oslepel slavec najslajše melodije. Bohuslav, bivši odlični član slovenskega gledališča, je na bojišču proti Srbom zaradi nesrečnega sovražnega strela izgubil obe oči. Nič več ne bo igralec, a začel je pesniti. Pretragična je usoda tega mladega, velenadarjenega umetnika! Žalostne so njegove pesnitve, toda polne moštva, junaškega samozatajevanja, trdne vere v bodočnost in polne hvaležnosti vsem onim plemenitnikom, ki so skrbeli zanj v dobi najgroznejše nesreče. Med temi verzi je nekaj resnično pesniških, vsi pa pretresljivi in spominjajoči nas slavca, ki so ga oslepili. Kdor ima srce, naj si v spomin na umetniške in zabavne vžitke, ki jih je podajal Bohuslav Slovincem, naroči to lepo knjigo! Izšla je že v 2. izdaji. Naroča se pri pesniku na Smichovu, Poděbradova ul. št. 28.

Listnica uredništva.

M. B. v T. Roman „Žrtev zarote“ ne izide v ponatisu ter se ga torej ne more naročiti kot knjigo. Kdor hoče ves roman imeti, naj shranjuje

naš list. Lahko še postrežemo z vsemi, letos že izišlimi številkami „Tedenskih Slik“. — Če jih nimate, naročite si jih in imeli boste ves roman „Žrtev zarote“.

Poravnajte naročnino!

Obiskujte „Kino Central“ v dežel-
nem gledališču!Zajamčen uspeh, drugače denar nazaj
Zdravniška izjava o izvrstnem vplivu.
Bujno lepo oprsje

dobite, če rabite

med. dr. A. Rixovo prsno kremo

oblastveno preiskano, jamčeno neškodljiva. Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. — Zunanja raba. — Pušica za poskušnjo K 3.—, velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 8.— Kosm. Dr. A. Rix Laborat, Dunaj IX., Berggasse 17/O. Razpošilja se strogo diskretno. Zaloga v Ljubljani: Lekarna „pri Zlatem Jelenu, parfumerija A. Kanc in drogerija „Adrija“.

492

IVAN JAK IN SIN

LJUBLJANA, DUNAJSKA CESTA 17.

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in
strojev za pletenje (Strickmaschinen).

Brezplačen
pouk v ve-
- zenju.
- Tovarna v
Lincu usta-
novlj. 1867.

Zahtevajte
cenik, ki ga
dobite brez-
plačno
in poštine
prosto.

»SLAVIJA«

VZAJEMNO ZAVAROV. BANKA V PRAGI.

451 REZERVNI FONDI K 65.000.000.—.

Izplačane dohodnine in kapitalije K 129.965.304.25.
— dividend se je doslej izplačalo nad K 8.000.000.—.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vsežkozi slov. narodno upravo.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraz-
novrstnejših kombinacijah, pod tako ugodnimi pogoji,
kakor nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno
zavarovanje na doživetja in smrt z manjšajočimi se
vplačili.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim ško-
dam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in naj-
kulantneje. — Uživa najboljši sloves, koder posluje.

ZAVARUJE TUDI PROTI VLOMU.

Vsa pojasnila daje: „Generalni zastop vzajemne
zavarovalne banke Slavije v Ljubljani“.

Mazilo za lase

varstv. znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji
Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi
se v Kolodvorski ul. 200 ali pa
v trafiki pri cerkvi. V 3 tednih
zrastejo najlepši lasje. Stekl. po
2 in 3 K. Pošilja se tudi po pošti.
Izorno sredstvo za rast las.

Za gotovost se iamči.
Zadostuje steklenica.
Spricevala na razpolago.

453

PRIPOROČA SE

UMETNA KNJIGOVEZNICA

IVAN JAKOPIČ,
LJUBLJANA.

500 kron

Vam plačam, če ne odstrani moj uni-

čevalec korenin
Ria balzam Vaših kurjih oces,
bradavic, otiščancev,

v treh dneh brez bolečin. Cena enemu
lončku z jamstvenim listom 1 K, 3 lon-
čki 2 K 50 v. Stotine zahvalnih in pri-
znanjnih pisem.

Kemény, Kaschau (Kassa) I. Postfach 12/44,
(Ogrsko).

Kdor mi takoj piše, dobi majhno škatljo
pristnih Kola-tablet popolnoma zastonj.

Vsakemu, ki ima slabe živce, bi rad prpo-
slal poizkušnjo svojega sredstva. Jači živce
in s tem toliko boljše zdravje, da se kmalu
čutimo tako sveže, zdrave in podjetne, kakor
bi od narave morali biti. Kola-Dultz naj živ-
ce tudi v bodočnosti varuje oslabelosti. V
lastno korist vsakega bralca tega inserata,
ki nima perfektnih živcev, ali ki se hitro utru-
di ali postane pobit, ali pa trpi na glavobolu
ali pomanjkanju spanja, želim, da bi poizku-
sil Kola-Dultz in najbrž bi potem kmalu ka-
kor mnogi drugi mogel reči:

Nimam več živcev!

Najboljši živci so oni, od katerih najmanj
opazimo. Kola-Dultz je prijatelj živcev. Pri-
jetno se zauživa in je njegov učinek trajno
jačenje. Kola-Dultz je absolutno neškodljiv
in se priporoča moškim, ženskam in otrokom.
Starost pri tem ne pomeni nič. Reelen pre-
parat je to za jačenje živcev. Kola-Dultz je
na mestu povsod, kjer opešajo živci ali se
čutijo bolečine ali se sicer opažajo za neprijetne. — Edini svoje vrste
je in brez primere.

Pišite mi takoj dopisnico in zahtevajte brezplačno dopošiljatev
poizkusne škatljice.

Heilige Geist-Apotheke, Budapest VI., Abt. 427.

DRAGOTIN HRIBAR

457

TISKARNA IN KNJIGOVEZNICA

LJUBLJANA, DUNAJSKA C. 9.

Izvršuje vsakršna v njeno stroko spadajoča
naročila ukusno in po najzmernejših cenah;
nadalje priporoča svojo zalogo vseh s 1. avgus-
tom 1914 pri sodiščih vpeljanih obrazcev za
civilno-pravno postopanje v slov. in nemškem
jeziku, kakor tudi vse obrazce za obč. urade,
cestne odbore, gg. odvetnike, c. kr. notarje itd.

KMETSKA POSOJILNICA

R. Z. Z. N. Z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog: dvajset milijonov. Popolnoma varno

4³ | 0
4 | 0

LJUBLJANSKE OKOLICE

V LJUBLJANI,

brez vsakršnega odbitka

naložen denar.

Rezervni zaklad: nad osemstotisoč.

Ako naročite in to storite nemudoma,

1 srečko avstr. rdečega križa

1 srečko ogrskega rdečega križa

1 srečko budimpeštanske bazilike

1 dobitni list 3% zemlj. srečk iz

leta 1880

1 dobitni list 4% ogrsk. hip srečk

iz leta 1884

12 žrebanj vsako leto, glavni dobitnik
630.000 kron

dobite igralno pravico do dobitkov ene turške srečke v znesku do **4000 frankov** popolnoma zastonj!

Pojasnila in igralni načrt pošilja brezplačno:

Srečkovno zastopstvo 3, Ljubljana.

Odlikovan na razstavi v Radovljici leta 1914 s častno diplomom in svetinjo I. vrste.

BRINJEVEC

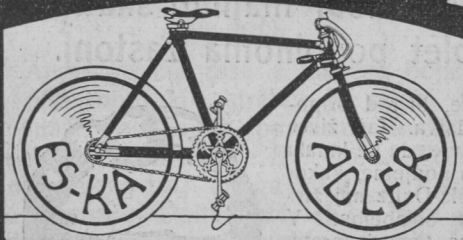
najfinejše vrste, posebno priporočljiv proti kužnim

bolezni, se dobi pri Gabrijelu Eržen, Zapuže pošta Begunje pri Lescah, Kranjsko.

Cene zmerne. Za pristnost jamčim.

GORČEVA

KOLESA PRIZNANO NAJ-BOLJŠA SEDANJOSTI X

A. GOREC

**LJUBLJANA MARIJE TERE-
ZIJE CESTA ŠT. 14 NOVI SVET
NASPROTI KOLIZEJA - ZAH-
TEVAJTE PRVI SLOV. CENIK
BREZPLAČNO**

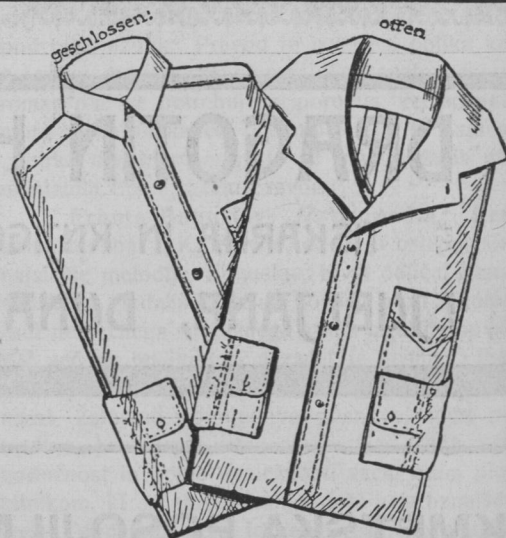
J. KETTE LJUBLJANA
Franca Jožefa cesta števil. 3.
specijalna modna in športna trgovina za gospode in dečke priporoča:

klobuke
slamnike
čepice
kravate
žepne robce
nogavice

srajce
spodnje hlače
naramnice
palice
dežnike
i. t. d.

Za vojake:

nepremočljive dežne plašče, spalne vreče,
nahrbtnike in vso drugo opremo.

Naročnina za list »Tedske Slike«; za Avstro-Ogrsko: 1/4 leta K 2.50, 1/2 leta K 5.— celo leto K 10.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 3.50, 1/2 leta K 7.— celo leto K 14.—; za ostalo inozemstvo, celo leto fr. 16.80. Za Ameriko letno 3.25 dolarjev. Naročnina za dijake in vojake celoletno 8 kron. Posamezne števil. 20 vin.

Uredništvo in upravnništvo: Francišanska ulica št. 10, I. nadstropje.

Izdajatelj in odgovorni urednik **Dragotin Mohar.**

Tiskal **Dragotin Hribar** v Ljubljani.

IKO H. Suttner

Lepa darila

so traje spomin na darovalca, toda le takrat, če izberete reči, ki so trajno uporabne in obdrže vedno svojo lepoto. Bogato ilustrovani cenik svetovne tvrdke H. Suttner, v Ljubljani, št. 5 vsebuje več tisoč lepih vedno uporabljivih daril, katerih navajamo tukaj le nekoliko:

Za birmo:

Št. 410	Nikelnasta Roskopf ura	K 4.10
	Nikelnasta verižica	K 1.—
Št. 719	Srebrna rem. ura	K 7.80
	Srebrna verižica	K 2.20
Št. 523	Srebrna Roskopf ura, dvojni pokrov	K 12.80
Št. 865	Srebrna oklopna verižica 30 gramov težka	K 4.40

Za poroko:

Št. 2509	12 kom. srebrnega dessert orodja v etuiju	K 19.—
Št. 478	Namizni nastavek, 47 cm visok	K 33.50
Št. 1315	Salonska ura, zelo lepa, udarja pol in eno uro	K 12.50
Št. 2296	Servis za liker, srebrn zelo lep, 25 cm visok	K 37.—

Za krst:

Št. 1202 1/2	trideln. orodje v etuiju	K 9.70
Št. 1202	Pravo srebrno orodje v etuiju	K 15.—
Št. 49	Srebrno pozlačeni obesek za krst	K 5.60
Št. 563	Srebrna zavratna verižica	K 2.—
	14 karat. zlata	K 16.80

Za god:

Št. 2294	Pravi srebrni servijetni obroček masiven	K 6.75
Št. 189	14 karat. zlat prstan z lepim kamnom	K 7.80
Št. 189	Novo zlato, prstan z lepim kamnom	K 3.80
Št. 470	Double zlato obesek, srček	K 1.20

Za gospode:

Št. 788	Srebrna tula ura, dvojni pokrov	K 19.80
Št. 859	14 karat. zlata verižica, zelo fino izdelana	K 32.—
Št. 793	14 karat. zlata ura, fino kolesje	K 44.—
Št. 795	14 karat. zlata ura, dvojni pokrov	K 65.—

Za dame:

Št. 562	Zavratna verižica, srebrna	K 1.80
	14 kar. zlato	K 13.50
Št. 886	150 cm dolga 14 karat. zlata damska verižica	K 58.—
Št. 804	Srebrna damen ura, 6 kamnov	K 9.50
Št. 1548	Srebrna tula raztezna zapestnica z uro	K 25.—

Velika izbira raznovrstnih daril v bogato ilustrovanem ceniku, katerega zahtevajte zastonj in poštne prosto.

Razpošilja se po povzetju ali pa če se denar v naprej pošlje. — Neugajajoče stvari zamenjam ali pa pošljem denar nazaj. — **Bogato ilustrovani cenik** zahtevajte zastonj od svetovne razpošiljalnice

Lastna tovarna ur v Švici.

H. Suttner samo v **Ljubljani št. 5.**

Tvrdka nima nobene podružnice.

Največja špecialna trgovina za dobre ure.

Lastna znamka „IKO“ svetovno znana.